

Franz Schubert: Az ügyvédek

Op. 74 (D37)

1. ügyvéd: Uram, azért jöttem, hogy megkérdezzem, hogy Sempronius úr megfizette-e már a költségeket, amivel nekem tartozik.
2. ügyvéd: Még nem kaptam meg tőle, de ma személyesen eljön hozzám. Nem menekülhet tovább előlünk: kérem, várja meg őt itt.
1. ügyvéd: A költségek megtérítése az ügyfél első számú kötelessége!
2. ügyvéd: Különben újra perbe kerül, és az többnyire nincs ínyére...
- a két ügyvéd együtt: Ó, Justitia, te legkiválóbb! aki — bár a többségnek ez keserű — a doktorokat soha nem felede el!
2. ügyvéd: Most igyunk hát egy pohárka bort! de csitt: valaki kopogtat! Ki az? Lépjen be!
- Sempronius: Én vagyok az, Sempronius úr. Vidékről jövök egyenest, az utat gyalog tettem meg: nagyon kell spórolnom, így hát, sajnos, még ezt is meg kellett próbálnom, de gyorsan elintéztem.
- a két ügyvéd együtt: Uram, könyörgünk, egyenlítse ki a számlát!
- Sempronius: Ej, ej, türelem: tudom jól, hogy a számlát ki kell fizetnem, csak egy felvilágosítást kérnék önöktől, uraim.
- a két ügyvéd együtt: Készséggel! Bár, ez a *kollokvium* nálunk *konzíliumnak* hívatik, és beszámít a költségekbe.
- Sempronius: A cukor és a kávé, a bárány és az őzhús, zsír, vaj, liszt és tojás, narancslikőr és tokaji, és mindaz, amit még ezeken kívül házhoz hoztam, az is beszámítandó, nem!?

a két ügyvéd együtt: nem, nem, nem, nem!
Ez mind csak tiszteletdíj,
nem számít bele a költségtérítésbe:
ez alól felment minket a jog,
az indokok ott vannak a kancellárián.

Sempronius: Ej, ej, ej, ej!

a két ügyvéd együtt: egyetlen fillért sem ereszthetünk el,
Isten ments:
hisz fáradságunk nem csekély!
Legyen igazság!

Sempronius: Kling, kling, kling!

mind együtt: Ó, Justitia, te legkiválóbb!
Kling, kling, kling!
mily szépséges harmónia,
mindenkit megbabonázó!
Vágyadtól senki sem szabadulhat:
az indokok ott vannak a kancellárián.
Kling, kling, kling, kling.

(Bali János nyersfordítása)